

τείνων τὸν Οὐρανὸν ὡς δέρριν. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι
 τὰ ὑπερῶα αὐτῶ. ὅτι θείεις ἰερὴ τὴν ἐπιβασιν αὐτῶ, ὃ
 τοῦ πατρὸς ἐπὶ περύγων αἰέμενον. Ὁ ποίων τὰς ἀγγέ-
 λους αὐτῶ πνέοντα, καὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶ πυρὸς φλό-
 γα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τῇ ἀσφάλειαν αὐτῆς,
 ἡ ἐκλιθίσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς
 ἱμάτιον τὸ τοῦ ἐμβόλαιον αὐτῶ, ἐπὶ ᾧ ὅρεων στήνεται
 ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φέρονται, ὑπὸ φωνῆς
 βροντῆς σου δειλιάσασιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαι-
 νουσι ποδῖα εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁ ὅρος
 ἔσθῃ, ὃ ἡ παρελόμενοι, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκτείνῃ καλύψαι τὴν
 γῆν. Ὁ ἐξαποσέλτων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσων
 ᾧ ὅρεων διελόμενοι ὕδατα. Ποτίῃσι πάντα τὰ θηρία
 τὰ ἀγρῶ, προσδεχόμενοι ὄναρχον εἰς δόξαν αὐτοῦ. Ἐπὶ
 αὐτὰ τὰ πετεινὰ τῶ ἔρανος κατασκηνώσῃ, ἐν μέσῃ τοῦ
 πέτρων δώσκει φωνή. Ποτίζων ὄρη ἐκ τοῦ ὑπερῶων αὐ-
 τῶ. ὑπὸ καρπῶ τοῦ ἔργου σου χορταθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
 ἐξαναπέλτων χορτοὶ τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δαλείᾳ
 τοῦ ἀνθρώπου. τὰ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος
 εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. τὰ ἰλαρύνει πρόσωπον ἐν
 ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίας ἀνθρώπου στήνῃ. Χορταθήσον-
 ται τὰ ξύλα τῶ πεδίου, αἱ κέρδοι τῶ λιβάτος, ὡς ἐφύ-
 τουσας. Ἐκεῖ σπείρει ἐσπορεύσῃ, τὰ ἐρωδιὰ ἢ καπι-
 κία ἡγεῖται αὐτοῦ. Ὁ ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάροις. Πέτρα
 καταφυγὴ τοῖς λαλοῦσι. Ἐποίησεν ἐκλιώλω εἰς καιρὸς.
 Ὁ ἥλιος ἐγνώ τὴν δύσιν αὐτῶ. Ἐθεσπότος, καὶ ἐχρησ-
 τούξ. ἐν αὐτῇ διεύονται πάντα τὰ θηρία τὰ δρυμῶ.
 Σκύμνοι ὠρυόμενοι τὰ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι τὸν Θεὸν
 βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέπειλον ὁ ἥλιος, καὶ σιωπήσῃ, καὶ
 εἰς τὰς μαύρας αὐτοῦ κοιμηθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀν-
 θρώπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτῶ, καὶ ἐπὶ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῶ
 ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνῃ τὰ ἔργα σου Κύριε, πᾶσι
 ἐν